

زهد در اسلام - 27 / دی / 1378

مواقع و حکمت‌های امیرالمؤمنین حضرت علی (علیه السلام)

الرَّاهِدُ فِي الدِّينِ مَنْ لَمْ يُغْلِبْ الْحَرَامَ صَبْرَهُ وَ لَمْ يُشْغِلْ الْحَلَالَ شَكْرَهُ.

(تحف العقول صفحه 200)

زهد که مورد نظر اسلام بوده و ائمه معصومین (علیهم السلام) به آن توصیه کرده‌اند حقیقتش طبق این روایت دو چیز است:

اول، آن که وساوس شیطانی و تمایلات حیوانی که انسان را به ارتکاب محرمات، تحریک می‌کند بر او غلبه نکند و بتوانند در برابر این مسائل، صابر بوده و استقامت کند.
دوم، آن که نعم الهی آن قدر او را سرگرم نکند که از شکر خدا غفلت کرده و انسانی ناسپاس باشد، و غفلت کند که این نعمت‌ها از کیست؟ و زینهار که این غفلت، انسان را به وادی‌های خطرناک، می‌کشاند.